

مِنْ أَجْلِي
فَاكْتُبُوهَا لَهُ
حَسَنَةً
وَإِذَا
أَرَادَ أَنْ
يَعْمَلَ
حَسَنَةً
فَلَمْ
يَعْمَلْهَا
فَاكْتُبُوهَا لَهُ
حَسَنَةً،
فَإِنْ
عَمِلَهَا
فَاكْتُبُوهَا لَهُ
بِعَشْرِ
أَمْثَالِهَا إِلَى
سَبْعِمِائَةٍ لَهُ
"Kulum kötü bir amel yapmak isteyince, onu yapmadık¸a yazmayın; yapınca, onu aleyhine bir günah olarak yazın. Eğer benim rızamı düşünerek terk etti ise bunu onun lehine bir sevap yazın. Kulum iyi bir iş yapmak arzu edince, yapmasa bile onu lehine bir sevap yazın. Eğer onu yaparsa en az on misli olmak üzere yedi yüz misline kadar ona sevap yazın.” (Buhârî, “Tevhîd," 35; Müslim, “İmân," 203, 205) Sevgili Peygamberimiz başka hadis-i şeriflerinde
الْحَسَنَةُ
بِعَشْرَةِ
أَمْثَالِهَا إِلَى
سَبْعِمِائَةِ ضِعْفٍ
وَالسَّيِّئَةُ
بِمِثْلِهَا
إِلاَّ أَنْ
يَتَجَاوَزَ
اللَّهُ
عَزَّ
وَجَلَّ
عَنْهَا “...İyilikleri on katından yedi yüz katına kadar katlanır işledikleri kötülükler ise tek olarak yazılır ancak Allah dilerse onları da siler ve vazge¸ebilir.” (Nesâî, İman: 10)
إذا أحْسَنَ
أحَدُكُمْ
إسْمَه فكلُّ

حسنةٍ
يعملُها
تُكْتَبُ لهُ
بعشرِ
أمْثالِها
إلى سبعمائة
ضعْفٍ، وكلُّ
سيئةٍ يعملها
تُكتَبُ
بمثلها حتى
يَلقى اللّهَ
تعالى "Sizden biri içiyle dıçıyla Müslüman
olursa, yaptığı her bir günah da sâdece misliyle yazılır. Bu hâl, Allah'a kavuşuncaya
kadar böyle devam eder." (Buhârî, İman, 31; Müslim, İman, 205).
Yüce Rabbimiz, yapılan hayırların yedi yüz misli artırılacağını şu âyette ifade
buyurmaktadır: مَثَلُ
الَّذِينَ
يُنْفِقُونَ
اَمْوَالَهُ
05;ْ فِى سَبِيلِ
اللهِ
كَمَثَلِ
حَبَّةٍ
اَنْبَتَتْ
سَبْعَ
سَنَابِلَ
فِى كُلِّ
سُنْبُلَةٍ
مِائَةُ
حَبَّةٍ
وَاللهُ
يُضَاعِفُ
لِمَنْ
يَشَآءُ
وَاللهُ
وَاسِعٌ
عَلِيمٌ “Mallarını Allah yolunda sarf
edenlerin durumu, her başağında yüz tane olmak üzere yedi başak veren tanenin
durumu gibidir. Allah dilediğine kat kat verir. Allah’n lütfu geniştir.” (Bakara,
2/261) Yukarıda okuduğumuz âyet-i kerimeler ve hadis-i şerifler Cenâb-ı
Hakk’n kullarına karşı rahmetinin ve mağfiretinin ne denli geniş olduğunu
göstermektedir. İyi niyetle kulluğa yöneldiğimiz vakit Yüce Allah bizlere adaletiyle
değil, mağfiretiyle muamelede bulunmaktadır. İşlenen bir suça karşı bir günahın
takdir edilmesi ve yapılan her iyiliğin en az on olmak üzere yedi yüz misli ve daha fazla
sevap ile karşılık görmesi şüphesiz ki, adalet değil, lütuftur. Yüce
Rabbimiz, yaptığımız iyiliklerin karşılığını takdir ederken, şayet adaletiyle muamelede bulunacak
olsaydı sevap hanemize hiçbir şey yazmayabilirdi. Çünkü hayır olarak

